

Két mondat

FEUILLETON - LX. évfolyam, 33. szám, 2016. augusztus 19.

Gyarmati Fanni naplója nem alaptalanul emlékeztet Virginia Woolf naplójára. Rokonítja vele a benne megnyilatkozó női és művészi érzékenység, és amit ezen az érzékenységen átszűrve az egykorú irodalmi és kulturális életből megőriz. Innen nézve jelentéktelenednek el igazán a különbségek, mert lehet ugyan a magyar irodalom magába zárt, az angolhoz mérve Európában szinte ismeretlen, de ami belőle és a kortárs magyar művészetből ezeken a lapokon megjelenik - Kassák Lajos, József Attila, Dési Huber István, Illyés Gyula, Cs. Szabó László, Sík Sándor, Vas István, Szerb Antal, Bálint György és persze Radnóti - a legmagasabb minőséget képviseli, akár csak a kortárs angol irodalomnak és művészetnek az a szelete - E. M. Forster, T. S. Eliot, Roger Fry, Vanessa Bell, Lytton Strachey -, amellyel Woolf naplóiban találkozunk. Gyarmati Fanni éppúgy a legrangosabb irodalmi társaságban forgolódott, mint az ekkor már sikeres angol kortársa.